

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra OLDINGEN VED WERTHERS GRAV, af 'Digte' , 1805

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872965360/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Dig gav Skiebnen et Hierte
Som følte
Natur og Gud!
Det gav den faae.
Dig gav Skiebnen det Held
At finde et Hierte
Som følte med dit.
Det gav den færre.

Du var lykkelig!
Thi du nød
Kierligheds Fryd.
Men jordiske Sammenstød
Hindrede Eders Siele
I at forene sig
Uforstyrret,
I Guddoms-Harmonie
Her!
Da kastede du din Jorddragt
I Graven,
Og ventede hende
Hisset!
Og fandt hende.
Nu frydes I!

Alderens Snee
Dækker min Issæ.
Mit Hierte døer
Langsomt;
Min Vaar svandt hen
Unydt;
Thi jeg fandt ingen paa min Vei
Som følte med mig.

Jeg nød ikke
Kierligheds Fryd.
Mig venter ingen
Hisset,
Jeg forlader ingen
Her.

Naar mit Hierte er brustent
Og Menneskesværmen
Trænger sig forbi min Marmorkiste
I Capellet,
Vil de sige:
Han var lykkelig.
Ak hvo var lykkeligst!
Du eller jeg?

SAA DUGBESPRÆNGTE STAAE DE
ROSER HER.

Saa dugbesprængte staae de Roser her.
De lukte Urner huld i Skyggen smile,
Mens Sølvmaanens kolde Straaler ile
Og blande sig med deres Purpurskier.

De dufter under skyggefulde Træer,
I dem forgifter Eros sine Pile.
De nyde blussende en venlig Hvile,
I Søvn selv, fortrylle de enhver.

Og dog i Lundens lykkelige Bolig.
Her under disse stille, svale Tage
En Rose blusser endnu mere skøn.